

برنامه های تخریبی در قبال انتخابات افغانستان

این ، یک واقعیت است که مردم عزیز ما در روز های رای گیری و رای دهی، با صمیمیت و شکیبایی عجیبی در صف های طولانی حضور یافتند و مدتها منتظر ایستادند. این نکته نیز قابل یاددہانی است که مسلماً هرکدام از دو نامزد " پیشتاز " که به پیروزی رسیده و به کرسی ریاست جمهوری کشور تکیه بزند ، انتظارات معقول ، انسانی و دیرینه اکثریت مردم ما را هرگز بر آورده ساخته نمیتواند. زیرا بر آوردن چنین آرزوہا، مردان مدبر، شجاع، عالم ، عدالتخواہ، پرهیزکار، میهن دوست ، مستقل و از خود گذرمی طلبد، درحالیکه این صفات و سکناات در وجود دو نامزد مطرح کنونی هرگز سراغ شده نمیتواند.

حال، علاوه از آنچه گفته شد، چنانکه دیده و شنیده میشود، دو تیم انتخاباتی مربوط به (دکتر عبدالله و اشرف غنی احمدزی) در جریان روزهای اخیر، چنان تبلیغات تند ، اہانت فزایی و معرکہ آرای علیہ یکدیگر را به راه انداخته اند کہ تو گویی دو تیم مذکور، بمثابة دو ملت ، دو قوم ، دو طایفہ متخاصم و دو دشمن سرسخت و آشتی ناپذیر علیہ یکدیگر صف آرای کرده اند.

آنچه واقعاً مرا بگونه جدی متأثر نمود و تکان داد، بدگویی ها، طعنه دادنها، نشر و تکثیر عکسها، تبصره ها ، حتا به نمایش گذاردن تفنگ ها و بلند کردن شعارهای کریمه " جنگ و جهاد دوباره " علیہ تیم مخالف از طریق " وبسایت " و " فیس بُک " و سایر وسایل جمعی و امثالهم میباشد.

وقتی چنین روشها و واکنشها را می نگریم ، از خودم می پرسیم مبدا این ها، همان نیرو های جاده صاف کن یا ستون پنجم برای قدرتهای استعماری منطقه و جهان در جهت آتش زدن به تفرقه ملی و قومی و تجزیه و تقسیم سرزمین اجدادی مان باشند؟ تفرقه و تجزیه یی کہ دشمنان قدرتمند افغانستان ظرف سالهای اخیر روی آن کار کرده و سعی میکنند برنامه های شیطانی و استعماری شان را در قلمرو افغانستان تطبیق نمایند. این حدس و گمان وقتی قوی تر میشود کہ حتا افشأ و ضبط و دستگیری اسناد و مدارک مربوط به غلطی و تقلب از سوی نیرو های امنیتی ، آنهم بگونه مستند و مصور، متأسفانه " غرض آلود " و " برنامه ریزی شده " تلقی میگردد.

هرگاه چنین نباشد که گفته آمد، باید از نامزد های کرسی ریاست جمهوری، تیم ها و همکاران آنها پرسید آیا شما خواهان حفظ تمامیت ارضی، دفاع از منافع ملی و خدمتگزاری صادقانه به مردم این کشور هستید و یا کمر به انتقامکشی و رسیدن به قدرت و ثروت بیشتر و برباد دادن این ملک و ملت به هر قیمت بسته اید؟

هرگاه ادعای دموکرات بودن و مدنی بودن را دارید، چرا شما این امر مسلم را نمی پذیرید که در میدان مسابقه و مقابله (مدنی و مسالمت آمیز) ، بالاخره یکطرف حتماً باید بازنده باشد، همانطور که طرف دیگر، برنده خواهد بود. هرگاه دل تان به ملیون ها دالری میسوزد که در راه رسیدن به کرسی قدرت بمصرف رسا نیده اید، اولاً باید برای ملت افغانستان حساب بدهید و صادقانه بگویید که آنهمه دالر را ، آنهم در یک کشور بسیار فقیر و محتاج و پریشان حال از کجا آوردید؟ باز، اگر از این موضوع یک لحظه بگذریم، باید از آقایان پرسید که هرگاه واقعاً میخواهید خدمتگزار این ملت بخون خفته باشید، چه مجبوریت داشته و دارید که ملیونها دالر بمصرف برسانید؟ اگر آنهمه پول گزاف را در راه رفع نیاز های زنده گی افراد و خانواده های بی بضاعت ، بی سرپناه ، مریض و نا توان بمصرف میرسانید، ممکن بود مردم ما آنرا یکنوع خدمت گذاری بحساب می آوردند ، اما این چه انگیزه است که شما ملیونها دالر را صرفاً بخاطر رسیدن به مقام و قدرت، آنهم در پناه دامن زدن به تعصب ، تهدید، تهمت و تفرقه به مصرف میرسانید؟ آیا در صورت پیروزی در انتخابات و رسیدن به کرسی ریاست جمهوری، آن مقدار حقوق ماهیانه یا سالیانه خواهید داشت تا ملیونها دالرمصرف شده را تکافو کند ؟ اگر پاسخ تان منفی است ، پس روی چه دلیل و چه مقصد ملیونها دالر را دست و دلپازانه به شاخی باد میکنید؟

بازهم، اگر از سوال مربوط به مخارج گزاف بگذریم ، از شما نامزد ها و اعضای تیم مبارزاتی تان میپرسیم چرا چنین دست از پا خطا نموده تا آنجا بجوش آمده اید که حتا طرز و شیوه سخن زدن مدنی، دموکراتیک و خویشتن دارانه را از یاد برده اید؟ آیا با این کار و کردارتان ، عملاً آب به آسیاب استعمار قهار نمی ریزید ؟ آیا خشم و قهر و جنگ و جنون تقریباً چهل سال اخیر، کافی نیست ؟ آیا قومپرستی و برتری جویی و تنظیم بازی و جهاد خواهی، دیگر کوچکترین مورد و پذیریشی در جامعه جنگزده افغانستان دارد؟ چرا اینقدر " جهاد " و جهاد بازی در کشور ماتمزده ما پایان ندارد؟

و بالاخره، شما نامزد هایی که در دوران روزها و شبهای تبلیغاتی و مبارزاتی تان هرگز برای ملت قربانی شده افغانستان نگفتید که : در صورت رسیدن به کرسی ریاست جمهوری، با تروریست ها، گروه های جنایتکار، آدمکشان مسلح (انتحاری و انفجاری) و امثالهم چه خواهید کرد؟ در برابر

حکومت مداران شعبده باز، مداخله گر و تجاوز کار پاکستانی چه سیاستی را در پیش خواهید گرفت؟ صلح و امنیت واقعی را از کدام مجرا و با کدام راهکار منطقی تأمین خواهید کرد؟ سرنوشت توموز دیرینه یی بنام " خط دیورند " در پیکر علیل ملت افغانستان چه خواهد شد؟ با رسوایی جهانی ناشی از فساد مالی و اداری چگونه مبارزه خواهید کرد؟ معضله بیکاری و بینوایی ملیونها انسان این سرزمین را با کدام معجزه مرفوع خواهید کرد؟ و ده ها پرسش دیگر. با آنهم دیده شد که همین مردم رفاه گم کرده و محتاج ، آمدند و صف های طولانی را ساختند و به صندوقهای تان رای خودشان را فرو ریختند تا شما نامزد ها وقتی به قدرت نایل آید، با در نظر داشت شرف، وجدان و وعده و پیمانی که مدعی آن هستید، لاقط بخشی از آلام دیرینه آنها را تخفیف دهید، نه آنکه به آلام و مصیبت های شان بیفزایید.

این واقعیت تلخ را نیز میدانیم که بقول روان شاد غبار، ملت افغانستان همیشه پس از غسل، باز هم همان لباس چرگین را به تن کرده است ، یعنی قربانی را همیشه مردم متحمل شده ، ولی قدرت و مکنات را طفیلی ها و بیگانه پرستها قبضه کرده و به سرنوشت قربانی داده ها و قربانی شده ها حاکم شده اند.

پس، ای بازیگران صحنه سیاسی افغانستان ! بهتر آنست که از عمق غفلت بیرون آید، التهاب از حد فزون قدرت طلبی را کاهش دهید، متوجه حرف و سخن خویش باشید، از تحریکات و تهدید ها بگذرید و بخاطر گره گشایی از کار ملت در مانده ما (اگر میتوانید) دلسوزانه، عالمانه ، دوراندیشانه بیندیشید تا نزد ملت افغانستان و وجدان تان بیش از این شرمسار نباشید. (پایان)